

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8Ek/992/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120319573
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6120319573.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Inkasáreň s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 777 974, práv. zast.: Mgr. Zuzana Bírová, advokátka so sídlom Americká 2, 831 02 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 30 849 837, proti povinnému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. D. XXX/X, XXX XX E., o vymoženie 70,70 Eur, vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Roman Vozár, so sídlom exekútorského úradu Karloveská 6C, 840 00 Bratislava, pod sp. zn. 222EX 181/20, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/992/2020 zo dňa 20. 05. 2024, takto

rozhodol:

Súd m e n í uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/992/2020 zo dňa 20. 05. 2024 tak, že súd námietkam oprávneného proti výzve na úhradu trov súdneho exekútora v Upovedomení o zastavení exekúcie sp. zn. 222EX 181/20 – 21 zo dňa 30. 04. 2024 v y h o v u j e a súdnemu exekútorovi Upovedomenie o zastavení exekúcie sp. zn. 222EX 181/20 – 21 zo dňa 30. 04. 2024 v časti výzvy na úhradu trov exekútora v r a c i a na prepracovanie.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/992/2020 zo dňa 20. 05. 2024 vyššia súdna úradníčka zamietla námietky oprávneného proti výzve na úhradu trov súdneho exekútora. Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že z vyjadrení oprávneného resp. jeho právneho zástupcu ako i povereného súdneho exekútora bolo preukázané, že počas exekúcie bola od povinného vymožená čiastka 73,17 Eur. Z tejto vymoženej sumy bola na účet oprávneného poukázaná suma 59,-Eur. Zvyšok - 14,16 Eur si ponechal súdny exekútor na pokrytie svojich trov. Dôvodom podania námietok oprávneného bola skutočnosť, že sumu vo výške 14,16 Eur, ktorú si súdny exekútor ponechal na svoje trovy žiada oprávnený započítať do výšky náhrady paušálnych výdavkov, na úhradu ktorých ho súdny exekútor vyzval. K uvedenému vyššia súdna úradníčka uviedla, že trovy exekútora pozostávajú z jeho odmeny a náhrady paušálnych výdavkov, prípadne aj náhrady ďalších nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania. Trovy exekútora sú teda dvojzložkovým prípadne až trojzložkovým nárokom, ku ktorému je potrebné, ak je súdny exekútor jej platiteľom, pripočítať aj DPH. Odmena súdneho exekútora v tomto prípade je vo výške 20% z vymoženého plnenia s poukazom na ustanovenia Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“). Exekútorom odpočítaná suma 14,16 Eur z vymoženej sumy (73,17 Eur) je v súlade s ustanoveniami Exekučného poriadku. Táto suma predstavuje odmenu súdneho exekútora, teda ide o inú zložku trov exekútora akou je náhrada paušálnych výdavkov, ktorých úhradu požaduje súdny exekútor od oprávneného. Ak ide o druhú vetu § 198 ods. 2 Exekučného poriadku: „Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.“, o ktorú opiera oprávnený svoje námietky, je potrebné uviesť, že toto ustanovenie pojednáva o skutočnosti, že súdnemu exekútorovi patria, a teda má si ponechať, aj trovy, ktoré prevyšujú náhradu paušálnych

výdavkov, ktoré vznikli pri jeho činnosti, nespádajú pod túto náhradu výdavkov a má na ne zákonný nárok (teda napr. predmetná odmena vo výške 72 Eur s DPH). Neznamená to fakt, že ak táto suma neprekračuje výšku paušálnej náhrady výdavkov, je potrebné ju započítať na túto náhradu a oprávnený uhradí len prípadný rozdiel. Súdny exekútor postupoval pri vyčíslení trov v súlade so zákonom. Odmena, ktorú si exekútor ponechal z vymoženého plnenia neprevyšuje Vyhláškou jej stanovenú výšku a mal na ňu zákonný nárok. Okrem nej má exekútor nárok aj na náhradu výdavkov v celkovej sume 72,-Eur s DPH, na ktorú správne vyzval oprávneného vo výzve na úhradu trov exekúcie. Na základe uvedeného považovala vyššia súdna úradníčka vznesené námietky ako nedôvodné a zamietla ich.

2. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky doručil tunajšiemu súdu v zákonom stanovenej lehote sťažnosť oprávnený z dôvodu, že sa nestotožňuje s názorom súdu a má za to, že súdny exekútor má nárok na úhradu trov len v sume rozdielu medzi uvedenou výšku trov (t.j. 72Eur mínus čiastočná úhrada započítaná na trovy exekútora). Poukázal pri tom na znenie druhej vety § 198 ods. 2 Exekučného poriadku podľa ktorej, „ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.“ Podľa uvedenej právnej normy, ktorá dopadá na skutkový stav veci, je nepochybné, že v prípade čiastočného vymoženého odmeny súdnym exekútorom počas vedenia exekúcie (podľa § 60 Exekučného poriadku a § 6 a § 7 vyhlášky), má byť táto pri následnom zastavení exekúcie použitá na úhradu „náhrady výdavkov, ktoré znáša účastník konania“, a teda na úhradu „náhrady paušálnych výdavkov“ podľa § 22 vyhlášky. Oprávnený zároveň konštatuje, že ak súdny exekútor v rámci prebiehajúcej exekúcie vymohol od povinného odmenu exekútora, túto bolo potrebné odpočítať z náhrady výdavkov vo výške 72,- Eur (s 20 % DPH), nakoľko táto suma sa započítava do paušálnej náhrady výdavkov podľa § 61n ods. 3 v spojení s § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, preto náhrada výdavkov exekútora voči oprávnenému by v tomto prípade mala byť uplatňovaná v sume rozdielu. Pri čiastočnom uspokojení exekúcie totiž patria exekútorovi trovy, ktoré si uplatnil v súlade s § 60 Exekučného poriadku. V prípade, ak sú čiastočne vymožené peňažné prostriedky vyššie ako paušálne výdavky, môže si ich súdny exekútor v súlade s § 198 ods. 2 Exekučného poriadku ponechať. Ak sú súdnym exekútorom čiastočne vymožené peňažné prostriedky v súhrne nižšie ako určená náhrada paušálnych výdavkov, má od oprávneného nárok len na úhradu rozdielu medzi sumou peňažných prostriedkov prijatých od povinného a vyhláškou určenou výškou náhrady paušálnych výdavkov. Obdobný právny názor už bol vyjadrený vo viacerých rozhodnutiach Okresného súdu Banská Bystrica napr. sp. zn. 46Ek/650/2022, 54Ek/521/2021. Oprávnený poukázal na skutočnosť, že súčasťou princípu právnej istoty, vyplývajúceho z čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach, dala rovnaká odpoveď. Podľa oprávneného, ak by suma podľa druhej vety bola nižšia ako náhrada výdavkov, ktorá exekútorovi patrí podľa prvej vety, má exekútor nárok len na rozdiel medzi týmito dvoma hodnotami.

3. Súdny exekútor k sťažnosti uviedol, že Exekučný poriadok v § 196 uvádza, že trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom. To znamená, že trovy exekútora pozostávajú z dvoch zložiek a to odmeny a náhrady výdavkov. Tieto zložky trov exekúcie si nemožno zamieňať. Exekútorovi patria paušálne výdavky v stanovenej výške, to znamená, že má na ne nárok a súd nemá inú možnosť, ako ich exekútorovi pri zastavení exekúcie priznať. Exekútor nemá nárok na úhradu paušálnych výdavkov v plnej výške iba za predpokladu, že na úhradu paušálnych výdavkov v priebehu konania vymohol akúkoľvek sumu. Treba si uvedomiť, že pri exekučnom konaní treba vychádzať z rovnosti účastníkov v exekučnom konaní. V prípade, že exekútor vymôže od povinného celé vymáhané plnenie je povinný zaťažený aj sumou 60,-Eur, ktorá predstavuje paušálne výdavky. V prípade, že povinný je nemajetný alebo je exekúcia zastavená z iného dôvodu, tak sa táto povinnosť úhrady paušálnych výdavkov prenáša na oprávneného. Paušálne výdavky boli zákonodarcom schválené z dôvodu, že exekútor musí mať právnu istotu, že za svoju prácu dostane zaplatené. Aby sa neopakovali prípady z minulosti, keď súdy nepriznávali exekútorom žiadne náklady a exekútor pracoval zadarmo a navyše sa v týchto prípadoch dostával do straty. Zákonodarca počíta s tým že exekútorovi patria obe zložky trov exekúcie (odmena a paušálne výdavky) , preto je v texte uvedené aj a tým je jasne rozlíšené medzi náhradou paušálnych výdavkov a trov, ktoré si sčasti vymohol alebo prijal pred zastavením exekúcie a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhrady paušálnych výdavkov podľa prvej vety, ktorej výška je určená vyhláškou. To znamená, že zákonodarca počíta s tým, že exekútorovi patrí pri zastavení exekúcie náhrada paušálnych výdavkov v zákonom stanovenej výške a takisto mu patrí aj odmena, ktorú si vymohol pred zastavením exekúcie, ktorá logicky prevyšuje výšku paušálnych

výdavkov. V prípade, že by si exekútor vymohol popri odmene aj sčasti plnenie na paušálne výdavky, tak mu tieto nepatria v plnej výške, ale iba vo výške rozdielu vymožených paušálnych výdavkov a zákonom stanovenej sumy paušálneho výdavku. V tomto prípade, exekútor vymohol iba odmenu a DPH z odmeny. Na paušálne výdavky nevymohol nič a preto v upovedomení o zastavení exekúcie zaviazal povinného na úhradu plnej sumy paušálnych výdavkov. Oprávnený zastáva názor, že ak by suma podľa druhej vety bola nižšia ako náhrada výdavkov, ktorá exekútorovi patrí podľa prvej vety má exekútor nárok len na rozdiel medzi týmito dvoma hodnotami. Tento názor však nemá oporu v texte ustanovenia § 198 ods. 2 EP a preto na základe vyššie uvedeného súdny exekútor navrhol, aby súd sťažnosť oprávneného zamietol.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 248 Civilného sporového poriadku, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

9. Podľa § 61n ods. 4 Exekučného poriadku, ak ide o dôvod zastavenia exekúcie podľa odseku 1 písm. c) až e) a g), môže účastník konania do 15 dní od doručenia upovedomenia o zastavení exekúcie podať u exekútora námietky proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov exekútora. Námietky spolu s napadnutým upovedomením o zastavení exekúcie a výzvou na úhradu trov exekútora predloží exekútor bezodkladne súdu na rozhodnutie. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Ak súd námietkam vyhovie, uznesením upovedomenie o zastavení exekúcie zruší alebo výzvu na úhradu trov exekútora vráti exekútorovi na prepracovanie. Ak námietky neboli podané alebo nie sú prípustné, doručí exekútor upovedomenie o zastavení exekúcie súdu.

10. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

11. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného bola podaná dôvodne, v dôsledku čoho napadnuté uznesenie zmenil.

12. Úvodom sťažnostný súd pripomína, že v predmetnej veci došlo Upovedomením sp. zn. 222EX 181/20 – 21 zo dňa 30. 04. 2024 k zastaveniu exekúcie z dôvodu podľa § 61n ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz. V rámci upovedomenia súdny exekútor v súlade s § 199c ods. 1 Exekučného poriadku vyzval oprávneného na náhradu paušálnych výdavkov vo výške 72,-Eur, a to do troch dní od právoplatnosti upovedomenia. Proti výzve na náhradu paušálnych výdavkov oprávnený podal námietky. Ďalej nebolo sporné, že v rámci exekúcie súdny exekútor vymohol od povinného čiastku 73,17 Eur, z ktorej suma 59,-Eur bola poukázaná na účet

oprávneného a zvyšok v sume 14,16 Eur si ponechal súdny exekútor na pokrytie svojich trov. Spornou (medzi oprávneným a súdnym exekútorom) sa v prejednávanej veci stala otázka započítania sumy 14,16 Eur na náhradu paušálnych výdavkov, ktorú vyššia súdna úradníčka v napadnutom uznesení vyhodnotila v prospech súdneho exekútora, keď konštatovala, že súdny exekútor postupoval pri vyčíslení trov v súlade so zákonom. Odmena, ktorú si exekútor ponechal z vymoženého plnenia neprevyšuje Vyhláškou jej stanovenú výšku a mal na ňu zákonný nárok. Okrem nej má exekútor nárok aj na náhradu výdavkov v celkovej sume 72,-Eur s DPH, na ktorú správne vyzval oprávneného vo výzve na úhradu trov exekúcie. Na základe uvedeného považovala vyššia súdna úradníčka vznesené námietky ako nedôvodné a zamietla ich.

13. S uvedeným právnym posúdením prezentovaným v napadnutom uznesení sa však sťažnostný súd nemohol stotožniť. Naopak, sťažnostný súd súhlasí s oprávneným, že vymoženú sumu 14,16 Eur mal súdny exekútor správne odpočítať od náhrady, na ktorú mu v konaní vznikol nárok v súvislosti so zastavením exekúcie pre oddĺženie povinného. V tejto súvislosti sťažnostný súd upriamuje pozornosť na § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorý upravuje, že ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov. Zákon tak explicitne vyjadruje, že pri zastavení exekúcie patrí súdnemu exekútorovi len náhrada výdavkov, odmenu zákon spomína len v tej súvislosti, že ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy (vrátane odmeny), ktoré si ponechal v súlade s § 60 Exekučného poriadku, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov. Bez ohľadu teda na to či v priebehu exekúcie došlo alebo nedošlo k čiastočnému splneniu vymáhaného nároku treba konštatovať, že pri zastavení exekúcie Exekučný poriadok súdnemu exekútorovi v žiadnom prípade nárok na odmenu z vymoženého plnenia nepriznáva, ale priznáva mu len náhradu výdavkov.

14. Ďalej, zo žiadneho ustanovenia, a to ani použitím ústavnokonformného výkladu, nemožno vyvodiť, že by súdny exekútor mal nárok ponechať si pri zastavení exekúcie čiastočne vymoženú odmenu (od povinného) a popri nej aj nárok na vyhláškou č. 68/2017 Z.z. určenú náhradu paušálnych výdavkov (od oprávneného) tak, ako to prezentuje súdny exekútor. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku je nepochybné, že v prípade čiastočného vymoženia odmeny súdnym exekútorom počas vedenia exekúcie má byť táto pri následnom zastavení exekúcie použitá na úhradu „náhrady výdavkov, ktoré znáša účastník konania“, a teda na úhradu „náhrady paušálnych výdavkov“ podľa § 22 vyhlášky. Platí teda, že v prípade, ak súdny exekútor zastaví exekúciu, pričom v rámci exekúcie došlo k vymoženiu časti nároku, má súdny exekútor nárok na trovy exekúcie len v rozsahu 60,- Eur + DPH (§ 198 ods. 2 Exekučného poriadku), do ktorých sa započítava aj vymožená odmena. Ak by teda súdny exekútor v rámci exekúcie čiastočne vymohol od povinného na svoje trovy sumu prevyšujúcu náhradu paušálnych výdavkov, pri zastavení exekúcie by už od oprávneného nemal nárok na žiadnu náhradu.

15. V danom prípade nie je sporné, že si súdny exekútor pred zastavením exekúcie v súlade s § 60 Exekučného poriadku ponechal z vymoženého plnenia na svoje trovy sumu 14,16 Eur. Pri zastavení exekúcie tak bolo podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku potrebné použiť pravidlo započítania a z celkového nároku na trovy exekúcie (t. j. 72,-Eur) odpočítať sumu, ktorú si už súdny exekútor pred zastavením exekúcie ponechal podľa § 60 Exekučného poriadku (t. j. 14,16 Eur). Keďže v danom prípade ponechaná suma neprevyšuje celkový nárok exekútora na sumu paušálnych hotových výdavkov, exekútor má nárok len na rozdiel medzi týmito dvoma hodnotami a oprávnenému zostáva povinnosť v zmysle § 61n ods. 3 v spojení s § 198 ods. 2 Exekučného poriadku zaplatiť zvyšnú časť trov súdneho exekútora, na ktoré má nárok, t. j. sumu 57,84 Eur (72,-Eur – 14,16 Eur).

16. Vyššie prezentovaný výklad sťažnostného súd k § 198 ods. 2 Exekučného poriadku už bol vyjadrený i vo viacerých rozhodnutiach tunajšieho súdu (napr. sp. zn. 79Ek/1567/2019 z 19. 03. 2020, sp. zn. 6Ek/44/2017 z 06. 04. 2020, sp. zn. 76Ek/44/2017 z 06. 04. 2020, sp. zn. 29Ek/368/2019 z 27. 01. 2022 či sp. zn. 73Ek/930/2021 z 14. 07. 2022, 59Ek/1086/2018 z 25. 01. 2023) a bol aprobovaný aj uznesením ÚS SR sp. zn. II. ÚS 315/2023 z 14. 06. 2023.

17. V nadväznosti na vyššie uvedené musí sťažnostný súd konštatovať dôvodnosť podanej sťažnosti, a preto postupom podľa § 250 ods. 2 CSP zmenil napadnuté uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/992/2020 zo dňa 20. 05. 2024 tak, že s poukazom na § 61n ods. 4 štvrtá veta Exekučného poriadku námietkam oprávneného proti výzve na úhradu trov súdneho exekútora v Upovedomení o zastavení exekúcie sp. zn. 222EX 181/20 – 21 zo dňa 30. 04. 2024 vyhovel a súdnemu exekútorovi

Upovedomenie o zastavení exekúcie sp. zn. 222EX 181/20 – 21 zo dňa 30. 04. 2024 v časti výzvy na úhradu trov exekútora vrátil na prepracovanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (§